

kunst magazine

www.kunstmagazine.net

NR 3 - OKT. - NOV. 2019

De waarde van hedendaagse kunst bepalen

SOFIE VAN DE VELDE

Waarom kunstenaars doctoreren

PETER DE CUPERE

Is keramiek kunst?

JOHAN VALCKE

Willem Elias kijkt naar...

JEAN BILQUIN

Gouden tips van de kunstverzamelaars

PAUL DECLERCQ en SERGE HANNECART

Kunstopdrachten, bron van ergernis of bron van geluk

BART CARON

P924576 - AFGIFTE KANTOOR GENT X

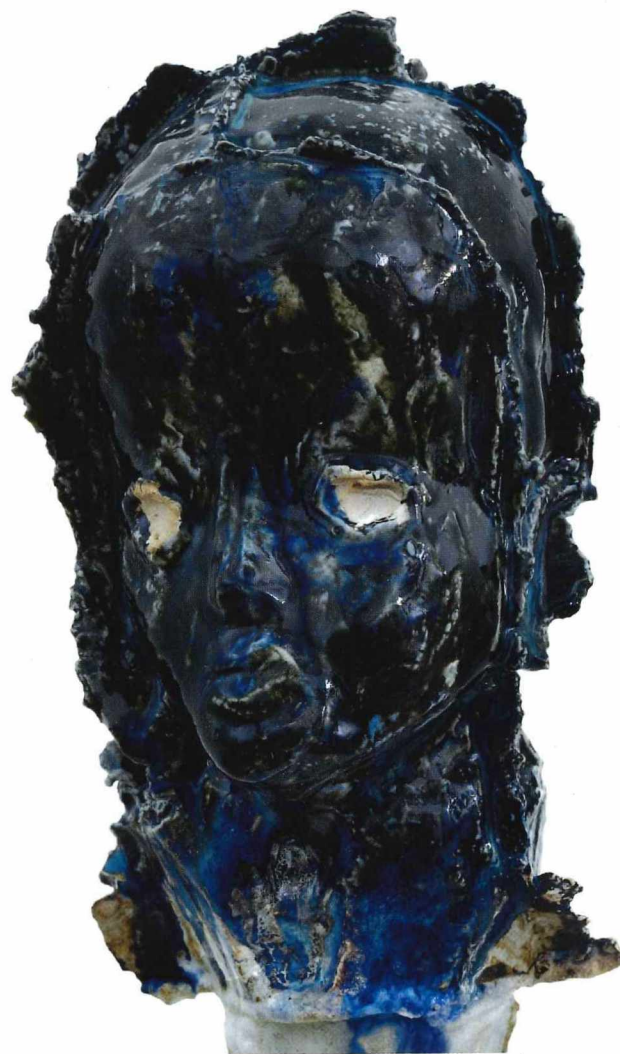
Johan Tahon & Clémentine Dupré

White Chalk

@ Valcke Art Gallery, Gent

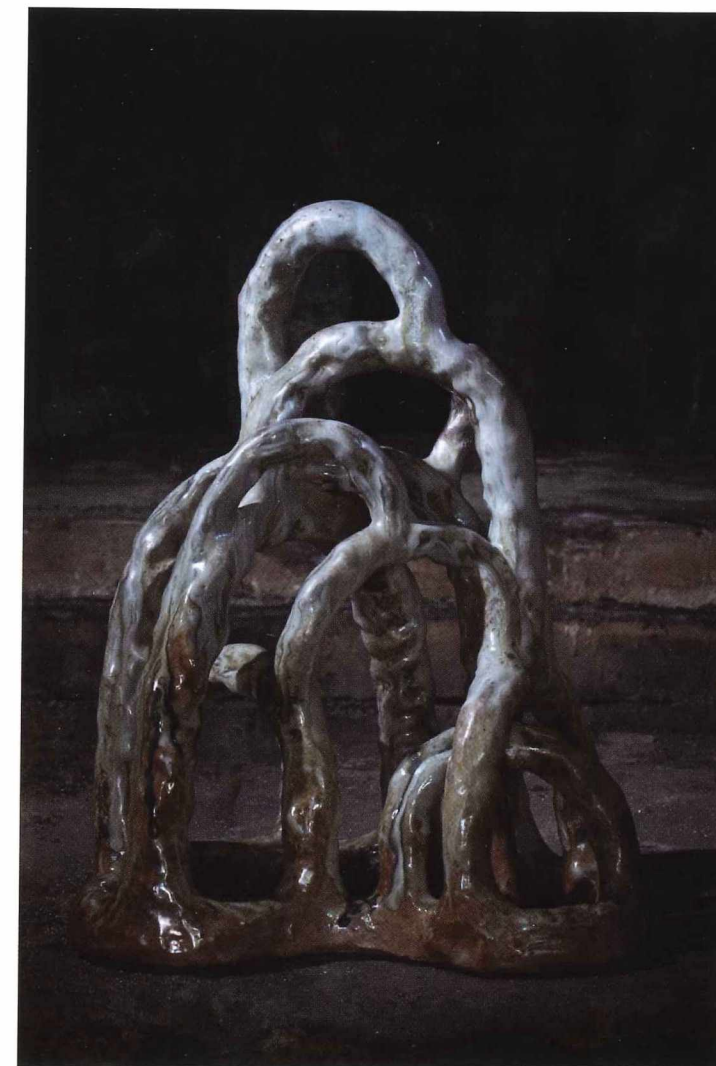
Bernard Spaelaan 14, Gent // www.valcke-artgallery.be // van 9 november tot 21 december 2019

Beeldhouwer Johan Tahon toont in "White chalk" een tiental keramische beelden, in connectie met zijn tentoonstelling "Refuge/silence" die loopt tot 5 april 2020, in het Musée Ariana in Genève. Zelf zegt hij over zijn werk met klei: "Het tactiele speelt een zeer grote rol, want elk beeld begint bij zachte, kneedbare klei – heerlijk om aan te raken! Sculptuur is een en al ritueel, erotisch en sensualiteit. Het gieten van glazuur over een keramisch werk, bijvoorbeeld, is een ritueel waarbij ik genot voel. Ik ben ook altijd heel benieuwd hoe het uit de oven zal komen, hoe het glazuur er zal afgedropen zijn. Mij doet dat denken aan hoe men in India melk giet over de lingam, een fallusbeeld dat voor hindoes en boeddhisten een symbool is voor vruchtbaarheid en leven. Ook mijn beelden lijken met melk overgoten omdat het glazuur in half vloeibare toestand bevroren is. Je krijgt dus de indruk dat ze nog nat zijn, wat natuurlijk heel mooi is."

Johan Tahon
© Gert Jan van Rooij

Clémentine Dupré woont en werkt in Parijs. Zij toont "Sculptures domestiques", in klei. Sculpturen met referenties naar meubel, naar interieur, naar vrouwelijkheid. Haar keramiek verbindt zich, zowel materieel als technisch, met het alledaagse, met een zekere vorm van banaliteit, maar is tegelijkertijd gesofisticeerd. Clémentine vertelt: "Ik boetseer klei, laat de materie werken tussen mijn vingers en maak er tastbare en tegelijkertijd ontastbare ruimtes mee. Ik zocht de eenzaamheid van het gebergte, de confrontatie met vuur, ik zocht een heel straf menselijk avontuur en ik heb dat alles gevonden. Waar ik vandaag nog het meest ondersteboven van ben en wat me emotioneel maakt is die barokke ervaring en de kennismaking met een kracht in de natuur die ik niet verwachtte. Ik verzamelde tal van sterke indrukken in de Vogezen: de sombere dichtheid van het woud, de rozige lichtheid van de wolken, het wit van de sneeuw, de oranje beet van het vuur, het gele poeder van de pollen, al deze kleuren zitten in mijn sculpturen. Ze komen perfect bijeen in een intieme harmonie, voorkomend uit aarde, vuur en de mens."

Clémentine Dupré
© Anthony Girardi